

Marta Petrová

Autoři: ZŠ Sirotkova - Alexandra Kučmerčíková, Bára Lengyelová, Daniel Lehký, Julia Visi

02:27 – 02:35 ...no tak jsem chodila do školky od čtyř let. Školka byla až na Horové,
02:35 – 02:38 ~~tenkrát se ta ulice jmenovala Hlavní~~ **VYSTŘIHNOUT**
02:38 – 02:42 a v těch místech je teď radnice
02:42 – 02:47 ~~a tam jsem chodila od těch čtyř let sama.~~ **VYSTŘIHNOUT**
02:47 – 02:55 protože nic nejzdilo, tak mě maminka pouštěla samotnou a to už se
narodila sestra, takže byla
02:55 – 2:57 ~~(maminka byla) se sestrou~~ **VYSTŘIHNOUT**
02:57 – 2:58 doma a já jsem
02:58 – 03:00 ~~(někdy vypravila do školky)~~ **VYSTŘIHNOUT**
03:00 – 03:03 chodila tam i nazpátek.

- **Vstup 1**

To jsou vzpomínky na dětství brněnské rodačky paní Marty.

Bohužel za protektorátu cesta paní Marty ze školy vždy nebyla tak klidná...

04:08 – 04:11 Bylo to dost

04:11 – 04:13 ~~pro nás, nebo aspoň~~ **VYSTŘIHNOUT**

04:13 – 04:15 pro mě stresující, protože

04:15 – 04:20 ~~(když začala být tady přišla fronta nebo)~~ **VYSTŘIHNOUT**

04:20 – 04:32 když začali ty nálety, tak nás poslali ze školy domů, nenechali nás tam, museli jsme utíkat zase až domů.

- **Vstup 2**

I přesto v dětských očích válka nevypadala jen jako tanky, vojáci či nálety..

07:01 – 07:13 No já jsem se hrozně těšila až skončí válka, že mně maminka koupí panenku, protože ty kaučukové panenky, mrkací, za války nebyly,

07:13 – 07:19 ~~aspoň moji rodiče je neměli dostupný a já jsem se hrozně těšila až skončí válka~~ **VYSTŘIHNOUT**

07:19 – 07:28 a myslela jsem si, že když skončí válka tak v tu ránu už bude plný obchod panenek, ale na to jsem si počkala ještě rok, nebo dva”

- **Vstup 3**

Paní Marta si sice panenku přála, ale žádnou “princezničkou” nebyla, když ze školy neustále chodila s umouněnými koleny a jakožto správná skautka se špíny nebála

52:21 – 52:44

“...hráli se různé hry, drželi se bobříci, bobřík mlčení no a bývaly táboráky, bývaly nástupy ranní a večerní a když jsme šli do města

~~52:44 – 52:45 my jsme byli v těch orlických horách, tak když jsme šli teda do toho města~~**VYSTŘIHNOUT**

52:45 – 53:01 tak jsme šli v útvaru a zpívali jsme.”

50:51 - 50:54

“Byla jsem na táboře v Orlických horách.

51:05– 51:13 Každý stan měl vždycky hodinu hlídku a my s mojí kamarádkou,

~~51:13 – 51:16 Která je tady taky na jedné fotce~~**VYSTŘIHNOUT**

51:16 – 51:22 jsme spali spolu a když nám hlídka skončila, tak jsme šli vzbudit další hlídku

~~51:22 – 51:27 do vedlejšího stanu~~**VYSTŘIHNOUT**

51:27 – 51:31 a protože už jsme se viděli

~~v posteli~~**VYSTŘIHNOUT**

51:31 – 51:36 ve spacáku, tak jsme jenom na ně zaklepali a řekli

51:36 – 51:50 “už nastupujete vy.” a o víc jsme se nestarali a my jsme měli hlídku od jedné do dvou a tak od těch dvou už nikdo nehlídal, protože oni nevylezli a zaspali...”

- **Vstup 4**

Jenže se změnou režimu přišly i nová opatření a zákazy.....

49:52 – 49:54“~~No skaut byl zakázaný~~**VYSTŘIHNOUT**

49:55 - 50:11 a to bylo myslím po tom 48.roce a my jsme se ještě scházeli rok jako tajně, protože naše rádkyně byla-měli hospodu u Ševčíků

~~50:11- 50:13 byla Ševčíková,~~**VYSTŘIHNOUT**

50:13 - 50:24 tak jsme se scházeli u nich tam někde v tom sále některým, ale potom to nějak asi úplně zaniklo.”

- **Vstup 5**

Během života zažila paní Marta ještě několik politických změn, ale jak sama o lidech, kteří si určitým obdobím prošli říká:

07:34– 07:42 Jako dítě to nějak nepozoruje, když má dobré zázemí v rodině